

KJAK

Onki flóttafólk til Føroya, takk

Brandur Sandoy

Nú okkara alra løgmaður hevur hildið sína síðstu nýttárstalu á hesum sinni, og roynt at víst tjóðini vegin at ganga, fari eg sum løgtingsmaður at siga mína hjartans meining um innihaldið í einum parti av røðu løgmans.

Løgmansrøðan var í mangan mátar ein góð og fevnandi røða, tó at røðan í støðum fór av sporinum. Og

tað er akkurát her, at eg sum løgtingsmaður vil gera vart við viðurskifti, har eg als ikki taki undir við løgmanni.

Løgmaður vil hava at vit skulu liva upp til okkara skyldu sum partur av altjóða samfelagnum, og hjálpa til úti í heimi, har neyðin er stór, við at vit í Føroyum taka nakrar flóttafólkafamiljur til Føroya.

Eg eri púra samdur við løgmanni at vit eiga at hjálpa. Men samstundis eri eg púra ósamdur at vit skulu taka trupulleikarnar til Føroya, fyri at hjálpa.

Vit eiga at spyrja okkum sjálvi, hvat hava hesi fólk at tilføra føroyska samfelagnum? Hvussu nógv rikari verða vit í Føroyum tá talan eitt nú er um mentan, pening, íverksetan, innitativ, innivatióin.

Vit kunnu hyggja eftir grannalondum okkara, eitt nú Danmark, sum vit eru í ríkisfelagsskapi við. Hvat hevur Danmark fingið burtur úr at hýsa flóttafólkum? Eru tað ikki júst hesi somu fólk, sum í fyrsta, annað ella triðja ættarlið eru fremstu sympatisørar við eitt nú Islamiskum Stati. Eru tað ikki júst hesi fólk, sum Danmark í dag hevur ein álvarsligan trupulleika av, bæði við at hesi fólk súgva landið fyri pening fyri onki at gera, og tí at tey eggja til ófrið millum aðrar av teirra líkum, móti donsku yvirvøldini?

Naivistiska hugsunarhátt løgmans, hóvar mær als ikki. Hetta at halda, at vit skulu verða katólskari enn pávin við at vit, 48000 fólk, skulu frelsa heimin frá allari neyð, at vit bara skulu ignorera

fólk sum koma til Føroya at bróta okkara lógir og noyða sína veruleikahugsan niður yvir skallan á okkum, er so langt burtur frá mínari verð, at tað finnast ikki orð fyri tí.

Vit mugu ikki gera sama mistak sum onnur vesturlendsk lond hava gjørt, at lata okkum yvirfloyma av útlenskum virðum, mentan, máli og siðvenju.

Vit eiga at gera alt vit kunnu fyri at verja okkum, okkara mentan og okkara rætt at virka og liva sum vit altíð hava gjørt.

Mótmæli móti grindadrápi í summar er bara toppurin av ísfjallinum.

Um vit halda somu kós í nøkur ár afturat, verður mótmæli móti fletting í kjallarum tað næsta, mótmæli móti jólum tað triðja, har eru tey í øðrum londum

í dag. Mótmæli móti praktisering av kristindómi í skúlum tað fjórða, og soleiðis heldur tað áfram, inntil vit hava mist alt vit eru góð við, alt vit standa fram fyri, alt vit savnast um í dag, inntil samleiki okkara sum føroyingar er so útvatnaður, at vit standa eftir sum nøkur him og undrast á hvat hendi.

Misskil meg ikki. Eg haldi at vit eiga at lata land okkara upp fyri fremmandum. Eg haldi at vit eiga at fáa arbeiðsamar útlendingar til Føroya, so hvørt vit sum land hava tørv á fólki, og um so er at okkara fólk finnur makar av øðrum uppruna enn føroyskum.

Men hetta eigur altíð at verða uppá okkara fyrirtreytir, og verður tað ikki góðtikið, so er hurðin einasta

alternativið.

Hóast vit hava tað gott í Føroyum, so er nógv sum framvegis haltar í føroyska samfelagnum. Samfelagsbólkar eru í dag, sum ikki hava nøktandi treytir í Føroyum. Hesum eiga vit at hjálpa áðrenn vit hugsa um onnur aðrastaðni í heiminum. Ella kanska vit skuldu tikið tey tøkini sum skulu til, fyri at vit lata verða við at læna til rakstur av samfelagnum, sum vit gera í dag.

Eg eri við uppá at hjálpa peningarliga úti í heimi. Eg eri enntá við uppá at vit lona føroyingum fyri at hjálpa til úti í heimi.

Men tað verður ikki við hjálp frá Brandi Sandoy, at vit taka trupulleikar til Føroya, sum ikki eru her í dag.

Soleiðis verður tað.

Opið bræv til leiklistaráðið

Viðvíkjandi valinum hjá leiklistaráðnum at endurseta Jenny C. Petersen sum stjóra á Tjóðpalli Føroya.

Búi Egason Dam sjónleikari, leikstjóri og tónlistarmaður

Endursetti stjórin

16. desember í ár varð Jenny C. Petersen endursett sum stjóri á Tjóðpalli Føroya á triðja sinni.

Fyrst og fremst vil eg ynskja henni tillukku við starvinum.

Tó skal ikki dyljast yvir, at eg, sum sjónleikari, tónlistarmaður og leikstjóri, eri sera vónbrotin av hesi avgerð.

Tjóðpallur Føroya hevur nú virkað í 10 ár. Í einum lítl-

um landi sum okkara er hetta í sær sjálvum, eitt bragd og vónandi eru fólk flest samd um, at føroyska samfelagið hevur havt stóran ágóða av yrkisleiklistini.

Fólkið sum myndar Tjóðpallin (yrkis-leikarar, -leikstjórar, -leikritahøvundar, -ljós og -ljóðfólk, -scenografar o.o.) hava eisini eldhugað lagt liv og sál í leiklistarlaga arbeiðið.

Tí var eg helst ikki eina um at biða í spenningi eftir, at stjórin næstu 5 árin skuldi setast.

Hvørja kós mundi tjóðleikhús okkara nú fara at seta.

Tá so Leiklistaráðið boðaði frá, at sami stjóri, sum hevur sitið seinastu 10 árin (einasti stjóri, sum nakrantíð hevur sitið) varð endursettur, var mær ovboðið.

Hetta var eitt afturstig heldur enn eitt framstig.

Eingin nýhugsan. Bara vani.

Yrkisleikhúsið

Fyri eitt yrkisleikhús, við fríyrkisfólki knýttum at sær, er alneyðugt at niðanfyrir standandi viðurskifti eru í lagi:

1. Samskipan – Eitt yrkisleikhús skal hava eina ætlan minst 1 ár fram í tíðina. Leikarar, leikstjórar og onnur starvsfólk, mugu hava arbeiðsboð minst 6 mánaðar frammanundan, at ein verkætlan fer av bakkastokki. Boðast má frá, hvørjum leiki arbeiðast skal við, hvørjum fólki arbeiðast skal saman við og nær arbeiðast skal. Eru hesi viðurskifti ikki í lagi, gerst tað torført hjá fríyrkisfólki at leggja ætlanir um sítt arbeiðslív.

2. Samskifti – Eitt yrkisleikhús hevur samfelagsliga ábyrgd. Skal leiklistafólki kenna hesa ábyrgd, er neyðugt, at stjórin vísir gjøgnumskygni og opinleika í samskifti sínum.

Tað skal vera greitt, hvørji aðalendamál leikhúsið hevur.

hvør er listarligi leisturin, hvørjir samfelagsligir problematikkir skulu viðgerast, o.s.fr.

Ein leikhússtjóri má fylgja væl við, hvat hendir listarliga og samfelagsliga, bæði her heima og í útheiminum og samstundis vísa førleika at tvinna hesa vitan saman við leistinum, sum leikhúsið virkar eftir.

3. PR – Leikskrá skal kunngerast undan hvørjum leikári. PR-arbeiði og branding av einum leikhúsi má vera neyvt lagt til rættis.

Eisini er eitt stóðugt samskifti við miðlarnar neyðugt. Almennigurin skal vita, hvat rører seg í einum yrkisleikhúsi.

4. Visión: Stjórin má brenna fyri leiklistini. Stjórin má hava okkurt at fortelja, leikir, ið hann vil seta upp, problematikkir, ið hann vil varpa ljós á, o.s.fr.

5. Endamál: Eitt hvørt leikhús má, tilvitað stremba eftir

at náa sínum endamálum. Ein endamálsorðing skal ikki bert vera orð, men eisini sýnast í verki.

Samanumtikið: Eitt yrkisleikhús krevur ein stjóra, sum hevur breiða vitan um bæði list og samfelag, ein stjóra, sum hevur eldhuga og dirvi til nýhugsan, er inkluderandi og sum tekur fulla ábyrgd av øllum tí, sum eitt stjórarstarv inniber.

Leiklistaráðið

Eftir minum tykki, hevur stjórin, sum hevur sitið seinastu 10 árin, og sum nú er endursettur, ikki livað upp til hesi krøv.

Eg meti at samskipan, samskifti og PR hava verið illa handfarin. Eg havi saknað listarligar vísióinir, endamál og kontinuitet á Tjóðpalli Føroya.

Stutt sagt meti eg at Tjóðpallurin leingi hevur saknað ein leiðara í orðsins fulla

týdningi.

Mær er sagt, at í fleiri umfórur er Leiklistarráðið kunnað um hesa ónøgd, uttan at hava tikið atfinningarnar í álvara. Leiklistaráðið hevur endursett sama stjóra fyrri triðju ferð, væl vitandi um misnøgdina, sum hevur verið seinastu árin. Hetta er átaluvvert og er ábyrgdarleyst, bæði yvirfyri stjóranum og leiklistafólkunum.

Eg kann tiskil staðfesta, at leiklistaráðið ikki hevur tikið til eftirtektar, at tað eru yrkis-leikarar, -leikstjórar, -leikritahøvundar, -scenografar og -ljóð- og ljósfólk, sum, í samstarvi við stjóran, mynda Tjóðpall Føroya.

Við vón um broyting

SOSIALURIN
Á iPHONE OG iPAD
Til ber at keypa og lesa Sosialin á iPhone og iPad – eins og øllum øðrum snildfonum

SOSIALURIN
Á iPHONE OG iPAD
Til ber at keypa og lesa Sosialin á iPhone og iPad – eins og øllum øðrum snildfonum